

РУСЕНЦИ ПАК СЕ ТРОВЯТ, а румънците я карат по старому

На портала на „Верахим“ групата бе посрещната от търговския директор на комбината, който в раздразнението си от посещението даже не благодари да се представи и така до края на срещата не научихме името му. Изтъквайки като мотив липсата на генералния директор Йон Попеску, той не искаше в началото да ни пусне да прекратим прага на комбината. Като представител на ръководството на самостоятелно и незалисимо предприятие, подчерта той, не го интересуват никакви споразумения на Координационната комисия по екологичните проблеми на зоната Русе — Гюргево. Посещенията от българска страна само пречели на работата им. След неколкоминути увещания все пак г-н Болд успя да го убеди и ние влязохме в комбината.

За първи път кракът ми стъпва тук и впечатлението, което и до края не се промени, бе угнетяващо, напомнящо на някои от картините на телевизионната поредица „Капитан Пауър и войниците на бъдещето“. Може би малко попресилвам, но всичко тук и навсякъде бе потънало в ръжда и не поддържано от години наред. Корозия и запустялост се срещаша при всяка крачка. Придружаващият ни Петре Булбару, отговор-

ник по екологията, явно впечатлен от реакцията ни на видяното, се опита да ни обясни, че инсталациите и резервоарите не били корозирали, а са покрити от въглищен прах от близкия ТЕЦ. Неговите думи ни учудиха, тъй като не предполагахме, че може да ни смятат толкова наивни и некомпетентни. Но замълчахме.

На втората площадка, която бе и нашата цел, са разположени инсталациите за производство на епихлорхидрин и на вулкацити. Работеше само втората инсталация, тъй като първата е спряна още от февруари т. г. Разядените й от ръжда тръби се подменяха с титанови и хром-никелови, за да се започне отново производство на епихлорхидрин при откриване на изходен за румънската страна пазар.

Задържахме се доста време около инсталацията за производство на вулкацити. В първите минути не се чувстваше никаква миризма, но щом въздухът се пораздвижи малко, усетихме същия тежък, дразнещ обонянието и очите ни неприятен мирис, естествено на който все още с наличната апаратура (българска и румънска) не може да се установи. Това стана за секунди и щом въздушното течение го подхвана, отново го заглу-

чихме. Но и краткото време за нас бе достатъчно, да се убедим, че сме на прав път и източникът на неприятната миризма е именно комбинатът. Петре Булбару отново започна да ни пълни главите — разпалено и емоционално, че инсталацията работи по нова, безотпадна технология, с която всички вредни газове се изгарят. Факелът на високия комин на инсталацията наистина гореше и се виждаше отдалеч.

По предложение на домакините бе направена обиколка около инсталацията за вулкацити. В определени участъци (в зависимост от посоката на вятъра) миризмата се долавяше по-силно или по-слабо. Петре Булбару продължаваше тирадата си, в която започнаха вече да се прокрадват и политически нюанси. Накрая споменатият търговски директор не желаше повече да крие раздразнението и направо ни изгони от територията на комбината.

Воден от чувството за обективност, г-н Болд отново настоя да продължим обиколката. Но това повече не бе необходимо, тъй като екипът на място се убеди, че замърсяването действително идва от цеха за вулкацити. Затова и г-н Георгиев предложи на румънска-

та страна, ако през нощта в петък срещу събота се почувства пак в Русе специфичната миризма, представители на РИОС, вече с необходимата апаратура, да посетят веднага комбината и да вземат проби от въздуха. Предложението бе прието, а Петре Булбару даже покани вудобно за тях време представители на политическите сили в Русе и граждани да посетят „Верахим“, за да се убедят колко чист е въздухът над него.

Вчера сутринта от директора на РИОС г-н Георгиев разбрах, че не се е ходило в Гюргево, тъй като вятърът е бил източен и е нямало обгазявания. Но затова пък от петък в Русе пребивава екип от лабораторно-информационния комплекс на Министерството на околната среда. Той взема проби, от въздуха, които се изпращат в Центъра по хигиена и медицинска екология и във Военно-медицинската академия в София за съответен анализ. Това пробонабиране ще продължи 10 дни и дано все пак накрая, по пътя на доказателствата, се убедят румънците кой е действителният замърсител. Защото те продължават категорично да отричат и сега вината си!

Илияна АНГЕЛОВА